

รธน. มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๐ (๒)

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๗

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๗ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้พิจารณากลับเป็นการลับ เมื่อเห็นสมควรโดยผลการหรือโดยคำร้องขอของคุณความฝ่ายใด แต่ต้องเพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันความลับอันเกี่ยวกับความปลอดภัยของประเทศมิให้ล่วงรู้ถึงประชาชน ซึ่งเป็นข้อยกเว้นของการพิจารณาและสืบพยานโดยเปิดเผยต่อหน้าจำเลย เพื่อคุ้มครองคุณความและบุคคลที่อาจจะได้รับผลกระทบจากการพิจารณาโดยเปิดเผย มิได้ทำให้คุณความไม่ได้รับความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมและมิได้จำกัดสิทธิของจำเลยในคดีอาญาเพราะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีมีสิทธิอยู่ในห้องพิจารณาได้ จึงเป็นบทบัญญัติที่อยู่ในขอบเขตแห่งการใช้สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณาแก่บุคคลตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ แม้จะมีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้างแต่เป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็น มิได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ อีกทั้งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๐ (๒)

ย่อโดย นายจิรัฎฐ์ อนุสาภา
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวไพบรียา ทศนสกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔